USNESENÍ

(anonymizovaný opis)

Vrchní soud v Praze projednal ve veřejném zasedání konaném dne 30. ledna 2019 odvolání státního zástupce Krajského státního zastupitelství v Ústí nad Labem - pobočka v Liberci, proti rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem - pobočka v Liberci ze dne 17. července 2018, č.j. 52 T 9/2016-3761 a rozhodl

takto:

Podle § 256 trestního řádu se odvolání státního zástupce Krajského státního zastupitelství v Ústí nad Labem - pobočka v Liberci zamítá.

Odůvodnění:

1) Shora uvedeným rozsudkem Krajského soudu v Ústí nad Labem pobočka v Liberci byli obžalovaní [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení] podle § 226 písm. a) tr. řádu zproštěni obžaloby pro skutek spočívající v tom, že:

2) ve společném úmyslu unést poškozeného [jméno] [příjmení], [datum narození], pod pohrůžkou násilí od něj zjistit informace, kde má ukryté finanční prostředky ve výši stovek milionů Kč, těchto finančních prostředků se zmocnit a poté ho fyzicky zlikvidovat, v dosud přesně nezjištěné době, pravděpodobně od 11. 4. 2003, kdy byl [jméno] [příjmení] propuštěn z vazby, do 15. 4. 2003 v dosud neustanoveném restauračním zařízení v České Lípě se sešel [jméno] [příjmení] s [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení], které informoval o tom, že [jméno] [příjmení], který vytuneloval První pražskou družstevní záložnu, disponuje finančními prostředky ve výši stovek milionů Kč v hotovosti, byl propuštěn z vazby, se [jméno] [příjmení] s [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení] v České Lípě a na dalších místech na Českolipsku a v Praze domluvili, že jej o tyto peníze připraví a poté ho zabijí, přičemž dne 15. 4. 2003 se dostavil [jméno] [příjmení] s [jméno] [příjmení] k [jméno] [příjmení] do jeho bydliště ve [adresa], okr. Praha – východ, kde spolu hovořili na zahradě domu a mimo jiné mu [jméno] [příjmení] nabídl, že pro něj v jeho prospěch učiní výpověď ve věci jeho trestního stíhání, poté když odjeli, [jméno] [příjmení] začal shánět odlehlé místo, kam by mohli [jméno] [příjmení] unést a násilím z něj získat informace o tom, kde má ukryté peníze z vytunelované První pražské družstevní záložny, [jméno] [příjmení] zatelefonoval své známé [jméno] [příjmení], [datum narození], o které věděl, že je majitelkou penzionu„ ČERT“ v obci Josefův Důl č. 78, okr. Jablonec nad Nisou, který je opodál od dalších budov v obci, a poté co zjistil, že penzion má volný, domluvil se s ní, že si od ní penzion na cca týden pronajme, za což jí nabídl částku 10 – 15.000 Kč s tím, že si klíče od penzionu vyzvedne jeho kamarád. Dne 17. 4. 2003 přibližně ve 13:00 hodin [jméno] [příjmení] společně s dalším dosud neustanoveným spolupachatelem vnikl na pozemek [jméno] [příjmení] ve [adresa], kde vyčkali jeho příchodu, poté co se [jméno] [příjmení] dostavil domů v cca v 13:10 hodin, přepadli ho a omezili na osobní svobodě a přivolali dalšího spolupachatele, který se na místo dostavil vozidlem Audi A6 tmavé barvy, zacouval na dvůr domu, kde ho do vozidla naložili a odvezli, přičemž mezitím se ve 13:16 hodin [jméno] [příjmení] podařilo zatelefonovat své matce [jméno] [příjmení], kdy stačil pouze vykřiknout:„ mami“, poté mu telefon vzali a hovor ukončili, přičemž během cesty [jméno] [příjmení] přeložil [jméno] [příjmení] do jiného vozidla. V 15:35 hodin telefonoval [jméno] [příjmení] [jméno] [příjmení] a informoval jí o tom, že si jeho kamarád u ní vyzvedne klíče, což se také stalo a [jméno] [příjmení] si v jejím bydlišti, který je cca 1 km od penzionu ČERT, klíče vyzvedl a poté společně s [jméno] [příjmení] a s dosud neznámými spolupachateli převezli [jméno] [příjmení] do penzionu ČERT, kde ho násilím drželi a za použití fyzického násilí ho nejméně 3 hodiny vyslýchali a snažili se zjistit, kde má peníze z vytunelované První pražské družstevní záložny, následně se do svého penzionu dostavila [jméno] [příjmení] a

[jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení] a dalším osobám řekla, ať z penzionu„ vypadnou“, v důsledku toho [jméno] [příjmení] společně s dalšími spolupachateli dali [jméno] [příjmení] pytel na hlavu, přivedli ho k vozidlu Audi A6, naložili ho do zavazadlového prostoru a zavezli ho na neznámé místo, kde z něj opět násilím dostávali, kde má peníze ukryté a jak se k nim dostanou, při tom mu [jméno] [příjmení] společně s [jméno] [příjmení] dělal tzv.„ ohníčky“, [jméno] [příjmení] mu vrtal nohu a bili ho opaskem s přezkou po celém těle a při tomto brutálním fyzickém násilí jim [jméno] [příjmení] sdělil přístupový číselný kód k zabezpečovacímu zařízení rodinného domu ve [obec] [číslo] umístění klíčů, přičemž následky poranění vzniklých při tomto brutálním fyzickém výslechu a aplikaci neznámé látky ze strany [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení], poškozený [jméno] [příjmení] zemřel a jeho mrtvolu [jméno] [příjmení] ukryl na neznámém místě, poté [jméno] [příjmení] kontaktoval [jméno] [příjmení], předal mu klíče od domu [jméno] [příjmení] ve [obec] [číslo] sdělil mu číslo bezpečnostního kódu zabezpečovacího zařízení a umístění klíče od trezoru a že se jedná o rodinný dům [jméno] [příjmení], ve kterém by měl mít v trezoru finanční hotovost ve výši stovek milionů Kč z vytunelované První pražské družstevní záložny, což v té době byla veřejně známá informace a v době kolem 01:00 hodin dne 26. 4. 2003 se [jméno] [příjmení] společně s jedním dosud neustanoveným spolupachatelem dostavili do domu [jméno] [příjmení] ve [obec] [číslo] odemkli si vstupní dveře, odkódovali zabezpečovací zařízení a dům prohledali, následně si podle popisu vzali klíče od trezoru, který si odemkli a prohledali jej, z bytu odcizili nejméně kapesní televizor zn. Casio, fotoaparát zn. Olympus a doklady k První pražské družstevní záložně, poté vyrazili okénko na WC a při odchodu vykopli vstupní dveře domu tak, aby krádež vypadala jakoby byla provedena násilným vniknutím do domu, čímž způsobili škodu na odcizených věcech ve výši 9.000 Kč a škodu poškozením dveří a okénka ve výši 10.300 Kč., čímž měli spáchat, obžalovaní [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení] trestný čin vraždy podle § 219 odst. 1, 2 písm. b), h) tr. zákoníku a obžalovaný [jméno] [příjmení] zločin krádeže podle § 205 odst. 1 písm. b), odst. 5 písm. a) tr. zákoníku, ukončený ve stadiu pokusu podle § 21 odst. 1 tr. zákoníku.

3) Proti tomuto rozsudku podala včas odvolání státní zástupkyně Krajského státního zastupitelství v Ústí nad Labem - pobočka v Liberci. Má za to, že bylo prokázáno protiprávní jednání ze strany obžalovaných tak, jak je popsáno v obžalobě.

4) Dne 17. 4. 2003 došlo k omezení osobní svobody pošk. [příjmení] a k jeho odvezení do penzionu Čert. Z výpovědi svědkyně [jméno] [příjmení] vyplývá, že předmětného dne její syn [jméno] [příjmení] kolem 13. 00 hod. odešel z jejich domu s tím, že jde rovnou k sobě domů. Později jí volal a uslyšela pouze zoufalý hlas svého syna, který vykřiknul„ Mami prosím tě.“, přičemž hovor byl ihned poté ukončen. Svědkyně dostala strach a okamžitě synovi telefonovala zpátky, nikdo se jí však neozýval. Společně s manželem šli ihned do synova domu. Vrata otevřená nebyla, vešli brankou. Na rampě, za branou, našli igelitovou tašku, kterou synovi dala k velikonocům a kterou si od nich odnášel. Ihned z místa volali na policii. Její výpověď je podpořena výpisem z telekomunikačního provozu. Svědkyně se synem hovořila dne 17. 4. 2003 od 13:06:52 do 13: 06:58 hod. a na jeho telefon uskutečnila zpětný hovor ve 13: 17:45 hod. s tím, že tento spadl do hlasové schránky. Pokud krajský soud v napadeném rozsudku konstatuje, že v této části výpovědi je sdělení svědkyně [příjmení] nevěrohodné, když uváděla, že se synovi pokoušela dovolat několikrát a jeho číslo opakovaně vytáčela, tak státní zástupkyně má za to, že tato okolnost rozhodně výpověď svědkyně neznevěrohodňuje a je pochopitelné, že s ohledem na situaci, v níž se svědkyně ocitla, kdy v telefonu slyšela synův zoufalý výkřik, před jeho domem našla igelitovou tašku, kterou mu sama krátce před tím dala, mohla nabýt dojmu, že synovi telefonovala opakovaně, přičemž počet telefonátů není rozhodný. Krajský soud se nicméně nezabýval částí výpovědi svědkyně, kde hovoří o strachu svého syna z obžalovaného [jméno] [příjmení], který se dva dny před událostí objevil u synova domu. Stejně tak nevyhodnotil aktivitu obžalovaného [příjmení] stran společnosti JAC či návštěvy u svědkyně [příjmení], kdy se vydával za policistu ve snaze získat informace o podnikatelských aktivitách poškozeného. Svědkyně

v dalším popsala svůj vztah se synem jako hezký s tím, že syn by nikdy neodjel na delší dobu, aniž by jí o sobě dal vědět. Pokud by poškozený [příjmení] chtěl uprchnout, aby se vyhnul trestu ve své trestní věci, jeho matka by o jeho kroku měla vědět, jistě by z jeho bydliště, kam dorazila spolu s manželem, krátce po děsivém telefonátu svého syna, nevolala policii, ba naopak by mu poskytla určitý čas na to, aby skutečně uprchnout mohl. V případě naplánovaného útěku, by neměl důvod nechat před domem ležet tašku s věcmi od svých rodičů, stejně tak lze předpokládat, že by vešel do domu, aby si s sebou mohl vzít osobní věci atd. Z výpisu událostí týkajících se objektu na adrese Zlonín č. 26, ve kterém pošk. [příjmení] bydlel, nicméně vyplývá, že dům byl zakódován dne 17. 4. 2003 v 8:40 hod a odkódován pak téhož dne v 13:33 hod. a to otcem poškozeného, z čehož je zřejmé, že po svém návratu od rodičů do domu poškozený vůbec nevstoupil. Svědek [jméno] [příjmení] potvrdil, že měl s poškozeným domluvené grilování na víkend, ke kterému již nedošlo, přičemž v lednici poškozeného bylo nalezeno, za účelem zmiňovaného grilování, kuře. Svědek potvrdil, že poškozený byl připravený vykonat uložený trest odnětí svobody s tím, že po návratu z výkonu trestu bude finančně zajištěn díky nemovitostem, které nakoupil. Svědkyně [jméno] [příjmení] pak vypověděla, že s poškozeným mluvila asi 14 dní před jeho zmizením. Poškozený byl ustrašený, doufal, že se vrátí zpět do vazby, kde se cítil bezpečněji, bál se sám ve svém domě, ačkoliv jej měl obehnán vysokým plotem a střežený kamerami, na kterých viděl neustálý pohyb. K těmto svědkům je třeba říci, že se jedná o osoby bezúhonné, které podaly svědeckou výpověď již v přípravném řízení a zcela shodně pak uvedly i v řízení před soudem a tudíž není na místě pochybovat o jejich důvěryhodnosti. Mezi takové svědky je možné zařadit rovněž [jméno] [příjmení], bývalou přítelkyni poškozeného, která v přípravném řízení byla vytěžena, krajský soud znal obsah jejího vyjádření stran odhodlání poškozeného trest odnětí svobody vykonat a jeho psychického stavu po propuštění z vazby, kdy se obával o svůj život či zdraví, přesto jí jako svědka, která poškozeného viděla naposledy dne 12. 4. 2003, k hlavnímu líčení nepředvolal.

5) K výše zmiňované možnosti, že se poškozený nestal obětí trestného činu, ale jednoduše uprchnul a vyhnul se tak citelnému trestu odnětí svobody, je třeba ještě uvést, že pokud by tomu tak skutečně bylo, jistě by veškeré kroky činil obezřetně, nenápadně, aniž by do svého plánu zasvěcoval další osoby, což neodpovídá výpovědi svědkyně [jméno] [příjmení], která k domu poškozeného viděla přijíždět vozidlo zn. Audi, tmavé barvy s kouřovými skly u zadních sedadel, které najíždělo nestandardně couváním, a ihned poté se zavřela vrata. Standardně totiž vozidla do vrat najížděla„ po čumáku.“ Vzápětí, během krátkého okamžiku, než svědkyně vyložila kolečko do kontejneru, vozidlo rychle vyrazilo a odjelo. Vozidlo řídil [jméno], který seděl nějak divně, byl nahnutý na pravou stranu k sedačce spolujezdce. O černém vozidle zn. Audi, které se v den zmizení objevilo u domu poškozeného, vypověděl i svědek [jméno] [příjmení].

6) Následně došlo, což je také objektivně doloženo, k převzetí klíčů od penzionu Čert obžalovaným [příjmení], kterého poznala svědkyně [jméno] [příjmení] při fotorekognici.. V přípravném řízení tato svědkyně uvedla, že v roce 2003 si k ní přijel obž. [příjmení] pro klíče od penzionu, který chtěl půjčit na 2 - 3 dny. Do místa jejího bydliště pak přijely asi 2 vozy, do jejichž interiérů neviděla. Po nějakém čase, možná po dvou hodinách, jí volali nájemníci z hotelu Peklo a stěžovali si na hluk z penzionu. S kamarádem [příjmení] do penzionu jela. Venku stál neznámý muž, který kouřil a nechtěl jí do penzionu pustit. To ji rozčílilo, neboť penzion byl její a nikdo jí nebude bránit ve vstupu. Nechala si proto zavolat [anonymizováno], informovala ho o stížnostech s tím, aby penzion okamžitě opustili. On na to nic neřekl, otočil se a šel zpět k penzionu. Muž, který kouřil, jí přitom určil, kam se má postavit, což bylo asi 10 - 12 m od penzionu. Z penzionu vyšli nějací lidé, venku stála dvě auta, na druhé auto neviděla. [anonymizováno] nastoupil na místo řidiče do prvního vozu. Pak vyšli dva muži a mezi sebou měli osobu s šátkem na hlavě a zahalenou hlavou. Nemohla říct, zda osobu dávali do kufru nebo ji posadili mezi sebe, ale obě vozidla odjela. U hlavního líčení svědkyně ohledně některých skutečností vypovídala odlišně. Jednak upřesnila, že tím hlukem, na který byla upozorňována,

byla myšlena muzika, přičemž takto konkrétní nebyla ani při jednom z výslechů v přípravném řízení, byť se prováděly, v časové ose, blíže k samotné události a tudíž pro ni tato okolnost mohla být snadněji zapamatovatelná a reprodukovatelná. V dalším uvedla, že neví, zda obž. [příjmení] byl tím mužem, který si půjčoval klíče, ač v přípravném řízení i v rámci fotorekognice si tím jistá byla. Je přinejmenším zvláštní, že si s odstupem času vybavila důvody stížností hostů hotelu Peklo, ale osobu obžalovaného [příjmení] si vybavit nedokázala. V neposlední řadě u hlavního líčení svědkyně uváděla, že pokud v přípravném řízení měla uvést, že možná tu osobu posadili mezi sebe na zadní sedačky nebo do kufru, tak toto ona neřekla, jednalo se o otázku vyšetřovatele. Státní zástupkyně tak u svědkyně [jméno] [příjmení] spatřuje zjevnou neochotu vypovídat o okolnostech, které viděla a bezprostředně vnímala, což dokládají i odposlechy a záznamy telekomunikačního provozu uskutečněné mezi ní, jejím bývalým manželem [jméno] [příjmení] a její dcerou, stran toho, jakým způsobem má vypovídat. Namístě je třeba zdůraznit, že se svědkyně velice dobře zná s obž. [příjmení], což sama potvrdila. Jako nejpravdivější se jeví vyjádření svědkyně, které po řádném poučení učinila v rámci fotorekognice, kdy neměla prostor k přípravě na výslech a její reakce byly spontánní. Tam totiž uvedla, že v průběhu měsíce května až srpna 2003 vlastnila penzion Čert v Josefově Dole. V této době byl penzion prázdný a po telefonickém rozhovoru s obž. [příjmení] mu penzion pronajala. Parta lidí, která měla na penzionu pobývat, si pro klíče přijela ke svědkyni domů tj. cca 1 km od penzionu. Přesně si nepamatuje, v průběhu jaké doby byla upozorněna, že v penzionu není něco v pořádku. Bylo to asi čtvrt hodiny poté, co si vyzvedli klíče. Svědkyně nasedla do auta a dojela na penzion. Venku stáli dva muži a kouřili. Jejich totožnost nezná, viděla je poprvé. Nechtěli ji pustit do penzionu. Po vysvětlení, že je to její nemovitost, došli pro člověka, který si u ní vyzvedával klíče. Ten vyšel ven a po vzájemné rozepři svědkyni odvedli za penzion za roh. Z penzionu po svých vyšel člověk, který měl na hlavě kapuci nebo pytel. Vedli ho 2 muži, které svědkyně viděla poprvé. Na muži neviděla známky poranění, ale stála asi 20 m od něho. Dali ho do kufru jednoho přistaveného vozu a odjeli do zadního Josefova Dolu. Svědkyně šla do penzionu, kde neshledala žádné známky nepořádku. Člověka, který si klíče vyzvedával, viděla asi 3x a myslí si, že se jmenoval [anonymizováno]. Těsně po tomto incidentu svědkyně volala obž. [příjmení], který jí tam tu partu poslal. Svědkyně se ptala, co to mělo znamenat. Bylo jí řečeno, že o ničem neví a že ho do toho nemá tahat. Ubytování bylo objednané na cca týden za částku 15.000 Kč. Muž, kterého svědkyně označila jako [anonymizováno], byl vysoký cca 170 cm, normální postavy, měl světlé krátké vlasy, bez vousů, bez výrazných znamení. Mluvil česky bez přízvuku. Do té doby ho svědkyně viděla třikrát ve společnosti Š, jednou přijel sám. Byl určitě v tom penzionu nejméně jedenkrát. Svědkyně si myslí, že by ho poznala. V době incidentu tam bylo cca 5 osob, všichni to byli mladí muži, extra si je neprohlížela. Když vyváděli toho muže ven, tak ten se ptal:„ Kde jsem? Co děláte? Co chcete? Pusťte mě!“ Měl ruce vzadu a ti dva muži, kteří ho vyváděli, ho za ně drželi, pak ho dali do kufru. Jakým způsobem ho do kufru dávali, svědkyně neviděla, bylo to moc rychlé. Nepoznala, o koho se jedná. Nedokáže popsat ani oblečení. Od převzetí klíčů do jejich nuceného odjezdu to bylo do cca dvou hodin, ještě nebyla tma, klíče si vyzvedával kolem 17. až 18. hodiny. Státní zástupkyně nesouhlasí s konstatováním krajského soudu, že výpověď [jméno] [příjmení], kterou učinila v rámci rekognice, je možné použít jenom ohledně popisu obžalovaného [příjmení] a není možné vzít v potaz popis toho, co zažila. Z ustanovení § 104b odst. 2 tr. řádu vyplývá, že podezřelý, obviněný nebo svědek, kteří mají poznat osobu nebo věc, se před rekognicí vyslechnou o okolnostech, za nichž osobu nebo věc vnímali, a o znacích nebo zvláštnostech, podle nichž by bylo možno osobu nebo věc poznat. Svědkyně [příjmení] se v rámci rekognice vyjadřovala k okolnostem, za nichž osobu obž. [příjmení] vnímala. Jednak při převzetí klíčů u ní doma, dále si ho nechala zavolat, když přijela k penzionu Čert na základě stížnosti sousedů a v poslední řadě i při tom, kdy se ho ptala, co to mělo znamenat a on jí řekl, že jí do toho nic není. Státní zástupkyně je přesvědčená, že se krajský soud měl zabývat v rámci hodnocení důkazů i tímto vyjádřením, což neučinil.

7) V kontextu výše uvedeného nelze souhlasit se závěrem krajského soudu, který vzal za nesporné vyjádření svědkyně, že poté co skupina penzion opustila, prohlédla ho se svým sousedem, který již nežije, přičemž nezjistili nic neobvyklého. Rovněž nesouhlasí s tvrzením soudu I. stupně, že je vyloučeno, aby byl poškozený držen ve sklepě uvedeného penzionu po dobu tří hodin a za použití fyzického násilí vyslýchán, neboť se jednalo o malý prostor, ve kterém měl dospělý člověk omezený pohyb, mohl tam stát pouze skrčený a už vůbec nebylo prokázáno, že by byl poškozený naložen do kufru auta. Obžaloba nikdy netvrdila a ani netvrdí, že poškozený byl držen přímo ve sklepě penzionu, tudíž závěry soudu jsou v tomto směru liché. Navíc budova penzionu prošla od roku 2003 rekonstrukcí a stávající uspořádání neodpovídá uspořádání z roku 2003. Pokud jde o naložení do kufru, tak toto je zcela zřejmé z vyjádření svědkyně v rámci rekognice.

8) Pokud krajský soud argumentuje výpovědí svědka [jméno] [příjmení], bývalého manžela [jméno] [příjmení], který výpověď svědkyně potvrdil, netřeba tomuto kroku přikládat zvláštní váhu, pokud v dané době byli manželé, sdíleli spolu jednu domácnost a jak uvedeno výše, o obsahu svých výpovědí se společně domlouvali. V kontextu výpovědí manželů [příjmení] krajský soud uzavřel, že vyjádření svědka [jméno] [jméno] (v režimu § 55 odst. 2 tr. řádu) je nevěrohodné, když nebylo prokázáno, že [jméno] [příjmení] zažil skutečnosti, které svědek [jméno] popisoval až neuvěřitelně dopodrobna a spíše se nabízí závěr, že tento svědek referoval o tom, co slyšel ve sdělovacích prostředcích. Svědek byl skutečně při hlavním líčení vyslechnut až dne 16. 7. 2018, nicméně formou úředního záznamu byl vyslechnut již dne 21. 12. 2016, tedy ještě předtím, než ve věci proběhlo první hlavní líčení dne 29. 3. 2017 a došlo k medializaci této kauzy. Byť je samotný úřední záznam procesně nepoužitelný, má státní zástupkyně za to, že svědek vypovídal u hlavního líčení ve shodě s ním. K osobě [jméno] [příjmení] nejprve uvedl, že měl strach, protože jej dohnala minulost, pokud jeden z obžalovaných měl být podmíněně propuštěn na svobodu. Svědek [jméno] pak, mimo jiné uvedl, že [příjmení] měl [příjmení] říkat, že [příjmení] umřel tak, že mu dali do krku injekci s nějakou látkou, aby jim řekl, kde jsou peníze, ale neodhadli množství a on umřel. Tělo pak měli zakopat na zahradě u dvou bratrů, jejichž příjmení znělo jako mladý lesík. [příjmení] rovněž říkal, že při svém výslechu na policii sehrál srdeční slabost, kterou si umí vyvolat a byl převezen do nemocnice. Říkal, že nebude vypovídat nebo vše popře, měl slíbenou finanční hotovost, pokud [příjmení] nepotopí, kterou však po výslechu celou nedostal. Svědek [příjmení] byl skutečně během svého výslechu na policii indisponován pro srdeční slabost, jak je patrné z protokolu o jeho výslechu (č.l. 1533 - 1549). Taková informace rozhodně nebyla zprostředkovaná médii. Tvrzení, že poškozený [příjmení] umřel po podání injekce do krku, kterou mu aplikovali se záměrem zjistit, kde jsou uschované peníze, ale neodhadli množství aplikované látky, je v souladu s výpovědí svědka [příjmení], který mimo jiné uvedl, že [příjmení] mu také říkal, že [příjmení] dělali pod nohama ohně a že dostal injekci, po které zemřel, aniž by peníze získali. O aplikaci injekční stříkačky do krku poškozenému vypovídal i svědek [jméno] [příjmení], který tuto informaci získal od obžalovaného [příjmení] či svědek [jméno] [příjmení], který jí měl získat přímo od obžalovaného [příjmení]. Informace tedy byla potvrzena z více zdrojů.

9) Svědek [jméno] [příjmení] rovněž vypověděl, že mu jednou [příjmení] na diskotéce ukazoval Malého s tím, že je to ten, co vrtal kolena. Jednou sháněl od [příjmení] pro určité lidi ampulky, co se dávají do pití, přičemž [příjmení] ho upozornil, aby si dával pozor, že sice ampulky fungují dobře, ale v případě, že je člověk rozčílený, takto funguje opačným směrem, že s tím mají s [jméno] špatné zkušenosti. Když se svědek ptal, jestli se to týká [jméno], bylo mu řečeno, že ano. [příjmení] řekl, že je [jméno] hodně hluboko. V této souvislosti je třeba poukázat vyšetřovací spis PČR, Správy Středočeského kraje, SKPV, odboru hospodářské kriminality ČTS: PSC -2199/ 2004 (2 svazky), ze kterého je zřejmé, že v roce 2004 bylo vedeno trestní stíhání proti obž. [příjmení] pro pokus trestného činu podvodu dle § 8 odst. 1 k § 250 odst. 1, 4 tr. zákona a podvodu podle § 250 odst. 1, 3 písm. b) tr. zákona, jehož součástí je civilní spis Okresního soudu

Praha - západ sp. zn. 5 C 975/2002, kdy uvedeným spisem byl proveden důkaz v hlavním líčení, nicméně krajský soud se o něm v napadeném rozsudku vůbec nezmiňuje. Z uvedeného spisu je totiž zřejmé, že obž. [příjmení] chtěl nezákonně získat nemovitost ve vlastnictví [jméno] [příjmení] za částku 2 miliony Kč, ačkoli majitelka požadovala částku ve výši 13 milionů Kč, přičemž k uvedenému jednání mělo dojít v roce 2002, tedy krátce před spácháním projednávané trestné činnosti, kdy ve výše uvedené věci státní zástupkyně spatřuje stejný úmysl jako v projednávané trestné činnosti, tedy získání finančních prostředků, přičemž podle výpovědi [jméno] [příjmení] mělo dojít k jeho omámení rohypnolem. Jedná se o obdobný způsob jednání ve smyslu aplikace neznámé látky pošk. [příjmení], přičemž obž. [příjmení] byl nápomocen obž. [příjmení].

10) Pokud jde o svědecké výpovědi, z nichž obžaloba také vychází, ale není na nich výlučně postavena, tak je pravdou, že některé osoby mají kriminální minulost. Kriminální minulost však mají i svědci, kteří vypovídali na návrh obžalovaných a také samotní obžalovaní. V projednávané trestní věci nemůžeme očekávat, že svědky budou bezúhonní, vysokoškolsky vzdělaní lidé. Okruh svědků se zcela pochopitelně odvíjí z prostředí, v němž se obžalovaní pohybovali a v jeho rámci navazovali své styky. Krajský soud ke svědecké výpovědi [jméno] [příjmení] uvedl, že jeho výpověď nemusí být věrohodná, a to s ohledem na jeho vyjádření, že se ve věci rozhodl vypovídat, neboť obž. [příjmení] měl na jeho identitu uzavřít mnoho podvodných smluv a pojistku pro případ smrti. Státní zástupkyně nespatřuje v tomto nevěrohodnost. Svědek vysvětlil svou motivaci vypovídat a tváří v tvář předstoupil všem obžalovaným, což vyžadovalo značnou dávku odvahy, pokud velké množství svědků se bálo vypovídat pod svou identitou s odůvodněním, že nejsou sebevrazi, vědomi si toho, čeho jsou obžalovaní schopní, přičemž jeho výpověď byla shodná s jeho výpovědí podanou v přípravném řízení.

11) Jak uvedeno výše, výpověď svědka [jméno] [příjmení] není osamocená a nepodložená dalšími provedenými důkazy, pokud základní motiv jednání obžalovaných, způsob provedení a následek jejich jednání, tedy smrt poškozeného [příjmení], vyplývá i z výpovědí dalších svědků a to [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení] či [jméno] [příjmení]. Ve vztahu k svědkovi [příjmení] pak není zřejmé, na základě jakých skutečností krajský soud dospěl k závěru, jak uvedl obžalovaný [příjmení], že se ho svědek [příjmení] snažil vyprovokovat k hovoru ohledně zmizení poškozeného [příjmení]. Nutno totiž podotknout, jak vyplývá i z opisu rejstříku trestů, že obžalovaný [příjmení] je osobou v kriminálním prostředí protřelou, do nedávné doby vykonával poměrně citelný trest odnětí svobody, přičemž možnosti jeho kontaktu s jinými osobami byly tímto faktem do značné míry omezeny a skýtaly mu možnost komunikace, krom povolených návštěv, pouze s ostatními odsouzenými. Svědecké výpovědi osob s kriminální minulostí nelze automaticky považovat za nevěrohodné. Takový závěr lze učinit pouze na základě konkrétního důvodu. Státní zástupkyně považuje výpověď svědka [příjmení] za věrohodnou. Krom výše uvedených důvodů, lze zmínit i další důvod, týkající se detailních znalostí svědka [příjmení] okolností zmizení poškozeného a to ve vztahu k penzionu Čert, respektive k jeho bývalé majitelce svědkyni [jméno] [příjmení], která se v žádné ze svých výpovědí nezmínila o tom, že by svědka [jméno] [příjmení] znala, ten přesto uvedl, že poškozený byl držen v penzionu Jájiny, což je přezdívka svědkyně, jak uvedl její bývalý manžel [jméno] [příjmení]. V dalším znalec z oboru kriminalistika specializace fonoskopie přepsal hovor mezi obž. [příjmení] a svědkem [příjmení], který je málo srozumitelný, přesto v hovoru zaznělo slovo Belgie, o kterém svědek [příjmení] uvedl, že obž. [příjmení] po něm chtěl, aby nepravdivě vypověděl, že poškozeného [jméno] [příjmení] potkal v roce 2008 právě v Belgii.

12) Krajský soud poukazoval na výpověď svědka [příjmení], který při popisování protiprávního jednání obžalovaných, měl opakovaně používat slovo údajně. Vzhledem k tomu, že svědek osobně přítomen protiprávnímu jednání obžalovaných nebyl, ale dozvěděl se o něm od obž. [příjmení], vhodně tím tuto okolnost vyjádřil. Tento svědek uvedl, že cestoval s obž. [příjmení] a [příjmení] na konci roku 2008 do Dominikánské republiky, neboť v prosinci 2008 tito měli

informace, že je chtějí zatknout, proto tam odjeli. Když se asi po třech týdnech dozvěděli, že na ně policie nic nemá, aby je mohla zatknout, vrátili se zpátky. Pokud soud konstatoval, že se obž. [příjmení] a [příjmení] vyjádřili tak, že do Dominikánské republiky cestovali za účelem oslavy nového roku a nešlo o žádnou konspirační cestu, je třeba připomenout, že v roce 2008 skutečně probíhalo prověřování v této trestní věci, v rámci něhož byl opakovaně činěn pokus o výslech dnes obž. [příjmení], který se ovšem neuskutečnil, neboť bylo dokladováno, že obž. [příjmení] se léčí na psychiatrii, jeho zdravotní stav se zhoršoval, díky zájmu policie o jeho osobu u něho docházelo k depresivním a úzkostným stavům, což prokazují listiny, které jsou součástí trestního spisu. Přesto mu jeho zdravotní umožňoval odcestovat do Dominikánské republiky a v kontextu toho se jako pravdivé jeví tvrzení svědka [příjmení].

13) Krajský soud se v napadeném rozsudku rovněž nevypořádal s okolností vniknutí do domu poškozeného a následnému prohledání trezoru, o němž ani matka poškozeného nevěděla. Osoby, které do domu vnikly, věděly, kde se trezor nachází a jak jej lze otevřít. Hovoří o tom svědkyně [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení] či [jméno] [příjmení].

14) Státní zástupkyně má za to, že vina obžalovaných je prokazována zejména výpověďmi utajených svědků a dále pak svědků [příjmení], [příjmení], [obec], [příjmení], [příjmení], [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení] z přípravného řízení a z vyjádření v rámci rekognice, které prokazují skutkový děj tak, jak je popsán v obžalobě. Nicméně je třeba říci, že tyto výpovědi jsou dále podporovány listinnými důkazy, a to fotorekognicemi, CD s nahrávkou z místa bydliště poškozeného, znalecký posudek z oboru písmoznalectví, odvětví zkoumání ručního písma, odposlechy a záznamy telekomunikačního provozu, protokoly o sledování osob a věcí a minimálně civilní spis Okresního soudu Praha - západ sp.zn. 5 C 975/2002. Jak již bylo uvedeno, nejedná se pouze o výpovědi osob z kriminálního prostředí, k některým svědkům z kriminálního prostředí se státní zástupkyně vyjádřila a pokud jde o ostatní, tak soud neuvedl konkrétní skutečnosti, na základě kterých dospěl k tomu, že je jejich výpověď nepravdivá. Ve smyslu závěrů krajského soudu stran nevěrohodnosti výpovědi svědků z kriminálního prostředí, by pak krajský soud nutně musel dojít k závěru, že nevěrohodné jsou i výpovědi [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení] a samotných obžalovaných, byť tito mají možnost se hájit způsobem, který považují za vhodný.

15) S ohledem na shora uvedené skutečnosti státní zástupkyně navrhuje, aby Vrchní soud v Praze podle § 258 odst. 1 písm. b) tr. řádu zrušil zprošťující výrok napadeného rozsudku a podle § 259 odst. 1 tr. řádu nařídil soudu prvního stupně věc znovu projednat a rozhodnout.

16) Vrchní soud v Praze přezkoumal napadená rozsudek a přezkoumal i potup řízení, které jeho vynesení předcházelo. Shledal, že odvolání není důvodné.

17) Řízení předcházející vynesení napadeného rozsudku bylo provedeno v souladu s příslušnými ustanovení i trestního řádu. Soud provedl řádně všechny důkazy, které byly k provedení navrženy a je zjevné, že se další skutečně relevantní důkazy k provedení nenabízejí. Výhrady k výpovědi svědkyně [jméno] [příjmení] nejsou takového charakteru, aby podstatným způsobem ovlivnily důkazní situaci.

18) Meritum odvolacích námitek se však týká hodnocení provedených důkazů. Odvolací soud předem konstatuje, že soud zjišťuje skutkový děj, proti kterému nejsou důvodné pochybnosti. Pokud je pak skutkový děj konstruován na podkladě nepřímých důkazů, musí tyto důkazy tvořit takový řetězec, který vylučuje, že by skutkový děj proběhl jiným způsobem. V tomto případě se však nepodařilo pochybnosti rozptýlit a přeložené nepřímé důkazy rozhodně jednoznačný řetězec netvoří.

19) Důkazy svědčící pro„ únos“ poškozeného [jméno] [příjmení] jsou pouze nepřímé a žádný z nich ať už jednotlivě, nebo ve spojení s důkazy dalšími, rozhodně nevylučuje, že by skutkový děj mohl proběhnout i jinak. Verzi o tom, že poškozený [jméno] [příjmení] nebyl obětí únosu, ale

utekl, aby se vyhnul výkonu trestu, nelze považovat za zcela vyloučenou výpověďmi svědků, jeho blízkých, kteří uvádějí, že by je o případném útěku informoval. Informovat více osob o svém úmyslu utéci z ČR by bylo v rozporu s tím, že jeho útěk by musel být před orgány činnými v trestním řízení utajen. Na druhou stranu, příbuzní a známí poškozeného by měli spíše zájem na tom, aby orgány činné v trestním řízení uvěřili tomu, že poškozený byl unesen, než aby prozradily, že vlastně utekl. V rozporu s verzí o„ únosu“ je dále fakt, že vůz, ve kterém měl být unesen, řídil sám poškozený (viz výpověď svědkyně [jméno] [příjmení]). Ani výpověď matky poškozeného není v tomto směru příliš přesvědčivá, neboť ta výslovně uvedla, že po„ zoufalém“ telefonátu synovi ihned opakovaně volala, zatímco ze zprávy operátora bylo zjištěno, že volala pouze jednou a to cca 11 minut po telefonátu od syna. Údajná obava poškozeného z obžalovaného [jméno] [příjmení] je sice možná, stejně tak je však reálná obava poškozeného z návratu do vězení. Je třeba přisvědčit odvolateli, že výpověď svědkyně [jméno] [příjmení] nevyznívá příliš přesvědčivě, zejména pro časté změny a zachycený hovor o možné manipulaci s fakty. Nicméně i při akceptování její výpovědi nejméně výhodné pro obžalované z ní nevyplývá přímý důkaz toho, že do jejího penzionu byl poškozený převezen a že zde byl mučen. Kromě nepřesného časového určení totiž uvedla pouze to, že půjčila klíče od penzionu, snad obžalovanému [příjmení], a že, záhy po příjezdu dvou vozů na místo, osoby, které v nich přijely, vykázala. Z její výpovědi jednoznačně nevyplývá, že by jednou z osob byl právě poškozený [jméno] [příjmení], naopak svědkyně přímo vylučuje, že by v penzionu Čert došlo k jeho mučení. Žádné stopy mučení se zde totiž, podle jejího tvrzení, nenacházely.

20) Státní zástupce nepředložil žádný přímý důkaz toho, že byl poškozený usmrcen. Jeho tělo nebylo nalezeno, nebyly nalezeny ani žádné věcné stopy svědčící pro tento závěr. Tím je dána i problematická hodnota výpovědí svědků, na kterých státní zástupce svůj závěr o vině staví (např. [jméno] [příjmení], Miroslav Březina, [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení]). Při neexistenci těla nelze tvrzení o jeho mučení a způsobu usmrcení verifikovat a tak se jedinými nepřímými důkazy stávají výpovědi svědků výše uvedených, kteří vesměs nevypovídají o tom, co viděli na vlastí oči, ale o tom, co se, většinou ve vazbě nebo ve výkonu trestu, měli dozvědět. Přitom, ani jejich tvrzení nelze nijak prověřit, protože osoby, od kterých se tyto údaje měli dozvědět, to, buďto popírají, nebo odmítají vypovídat, nebo jsou mrtví. Navíc sám odvolatel připouští, že mohli uvádět i údaje, které se, přinejmenším částečně, mohli dozvědět ze sdělovacích prostředků.

21) Vzhledem k tomu, že součástí skutku je i vykradení domu poškozeného [jméno] [příjmení] obžalovaným [jméno] [příjmení], je možno ještě dodat, že i pro tuto část skutku platí, že nebyl předložen žádný věcný důkaz a že žádná z údajně odcizených věcí nebyla nalezena, tím méně u obžalovaného [příjmení]. Žádný z věcných důkazů také nespojuje vyloupení domu s osobou obžalovaného [jméno] [příjmení]. Společným problémem důkazního řízení je pak fakt, že k trestné činnosti mělo dojít v roce 2003, tedy před takřka 16 lety, což může mít na výpovědi svědků nepochybně vliv.

22) Pokud za této situace uzavřel soud prvního stupně, že nebylo bez důvodných pochybností prokázáno, že poškozený byl skutečně, za okolností popsaných státním zástupcem, unesen, usmrcen a okraden, odvolací soud se s tímto závěrem plně ztotožňuje. Verze navržená státním zástupce v obžalobě se sice jeví poměrně pravděpodobná a logická, k tomu, aby bylo možno uzavřít, že byla plně prokázána, však chybí jednoznačné a věrohodné důkazy.

23) Soud prvního stupně ve výroku rozsudku správně rozhodl o zproštění obžaloby podle § 226 písm. a) trestního řádu, protože nebylo prokázáno, že se vůbec stal žalovaný skutek. Pokud v závěrečné části odůvodnění napadeného rozsudku tento soud nesprávně uvedl, že nebylo prokázáno, že skutek spáchali obžalovaní, tj. citoval ustanovení § 226 písm. c) trestního řádu, nejedná se o nijak zásadní pochybení, které by musel odvolací soud napravovat, a žádný praktický dopad toto pochybení nemá. Nejedná se o chybu výroku rozsudku a pochybení při vypracování rozsudku lze přičíst tomu, že zproštění podle § 226 písm. c) trestního řádu je v soudní praxi

mnohem frekventovanější a předsedkyně senátu si nemusela uvědomit, že v tomto případě jde o odlišný případ.

24) Protože neshledal ani žádné jiné pochybení, odvolací soud odvolání státního zástupce zamítl.

Poučení:

Proti tomuto usnesení není další řádný opravný prostředek přípustný. Lze však proti němu podat dovolání do dvou měsíců od jeho doručení k Nejvyššímu soudu ČR, prostřednictvím soudu prvního stupně. Důvody dovolání jsou uvedeny v § 265b, jeho obsah v § 265f trestního řádu.

Praha 30. ledna 2019

JUDr. Jiří Lněnička
předsedkyně senátu